

Rdeče rože.

Dekle mlado kot jutranja rosa
 žanje na polju pšeničico . . .
 Na licu cveto ji rdeče rože,
 v srcu pa beli limbarji,
 po njivi za njo pa
 rdeči nageljčki . . .
 To pa niso rdeči nageljčki,
 to so kapljice srčne krvi . . .
 Tega ni kriv bil
 srp jeklen,
 tega je kriv bil
 ljubček njen.
 Po cesti je mimo njive šel . . .
 Dekle za njim je gledalo,
 v prst se je drobni vrezalo . . .

Márica II.

Pod vrbo.

1

<p>Kraj gradú v zatišju hladnem vrba stoji, in pod njo ljubila sva tolikrat jaz se in ti.</p>	<p>In kot pesem uspavanka šumel je les, le poljubi so se čuli najini vmes.</p>
--	---

2.

<p>Pa, deklica, če bi žuborel tod potok globok, kaj bi ne bilo kmalu konec vseh tog in nadlog?</p>	<p>Šumela bi vrba kraj vodé kot na koru spev, kadar se loči duša potrta od zemskih rev . . .</p>
---	---

3.

<p>Zakaj me siliš, naj gledam spet v pretekle dni, ki so bili brez zlatega solnca, brez jasnih noči?</p>	<p>Kot mumije se mi zde, ko zdaj izpod vrbe jih zrem, ko v tvojem objemu, Kleopatra, Antonius mrem . . .</p>
---	---

E. Gangl.